

og sige, at det synes jeg er væsentligt, Kristendemokraterne synes noget andet er væsentligt? Jamen var det dog ikke bedre, at vi kom med et samlet udspil, som vi var enige om, satte os ned og analyserede det, der ligger i de rapporter, snakkede med nogle af dem, der har lavet de rapporter, så der var enighed om det? At vi derefter tog en snak med Civilretsdirektoratet og så sagde, at så rykker vi, og så rykker vi forhåbentlig på en måde, som også kommer til at betyde noget rigtig godt for de børn, som det gerne skulle gavne?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu var det jo rent faktisk sådan, at vi sidste år i Retsudvalget havde ekstremt mange komplicerede, store lovforslag, som justitsministeren ville have igennem. Så hver gang jeg forsøgte at sætte det her på dagsordenen, lød det, at det snakker vi om lidt senere, og til sidst måtte jeg konstatere, at der ikke var kapacitet, fordi der simpelt hen bare var så meget arbejde, til, at vi fik det afsluttet i sidste samling. Derfor fremsætter vi i revideret form det her lovforslag.

Jeg husker fra førstebehandlingen sidste år, at fru Lissa Mathiasen rent faktisk syntes, at SF's forslag var godt. Det syntes Dansk Folkeparti også. Der var bare lige den fejl i bemærkningerne, som vi nu har fjernet, således at der ikke er tale om omvendt bevisbyrde.

Vi havde flertal i Folketingssalen, da vi behandlede det her lovforslag sidste år, hvis bare den fejl kom væk. Fru Inge Dahl-Sørensen syntes i og for sig heller ikke, det var så ringe.

Derfor undrer det mig, at det i år efter fru Lissa Mathiasens beskrivelse af Socialdemokratiets opfattelse ikke er godt.

Jeg er lidt forvirret lige nu.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan forstå, at fru Anne Baastrup ikke lyttede til, hvad det var, jeg sagde i min ordførertale. Jeg startede med at opridsede en bunke af de ting, og de svarer meget godt hen ad vejen til det, SF har foreslået. Vi har jo også sagt mange gange fra Socialdemokratiets side, at vi meget gerne vil tillægge barnet større vægt. Vi har sagt, at vi ønsker 12-års-grænsen væk. Det er der ikke diskussion om. Men det er løsrevne elementer set i forhold til en samlet lovgivning, sådan som lovgivningen ser ud i dag.

Vi synes ikke, det er godt nok, vi synes ikke, det er ordentligt nok at sige, at nu har vi tre løsrevne elementer her, så kan det være, at folk kan forvente, at der om nogle måneder kommer nogle andre løsrevne elementer.

Nej, jeg synes, det skal være ordentligt, og det, vi var enige om vi godt ville, var netop at sætte os ned i en sammenhæng og sige, hvad det er for en række elementer, der bør justeres, hvad det er for en række elementer, der rent faktisk skal laves helt om.

Jeg har bevidst valgt i dag ikke at stå her og sige, at jeg synes, det er ringe, at det ikke er sket og så fremdeles. Jeg har faktisk prøvet på en lidt venlig måde at sige: Lad os nu tage fat i det her, men lad os gøre det i et samlet hele, det skylder vi også folk uden for det her hus.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Socialdemokratiet synes, at lovforslaget, som SF har lavet, er godt nok, at det beslutningsforslag, som Kristendemokraterne har lavet, er godt nok, bortset fra et par punkter. Hvad var det så for nogen punkter? Så har vi da i hvert fald ét fundament, vi kan bygge på.

Så vil jeg godt spørge: Hvad er det så for nogle chikanesager, som fru Lissa Mathiasen vil have taget fat i, og hvad har Socialdemokratiet af bud på, hvordan chikanesager kan løses? Skal det være ved tvang? Så ryger der jo et enkelt punkt ud fra Kristendemokraternes forslag – eller hvad?

Kl. 15.30

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg sagde, som jeg sagde, sidste gang vi havde det her oppe, og som jeg også har tilkendegivet i dag, ja til intentionerne i det, der ligger her i SF's forslag; det var faktisk det, jeg startede med.

Der er også nye elementer fra Kristendemokraterne. Dem mener jeg at det er rigtigt at vi drøfter, set i forhold til at det rent faktisk er noget af det, der ligger i vores rapporter. Vi er bekymrede ved at lave et generelt krav om, at alle skal ind i en rådgivning. Men omvendt tror jeg, at det er meget væsentligt, at vi kigger på, hvordan vi kan gøre rådgivningen bedre.

Det er alle de der spørgsmål, jeg synes der er behov for at få vendt. Dermed også være sagt – og det vil jeg gerne gentage – at vi synes, der er behov for, at vi samlet kommer med et udspil, efter at vi har sat os ned og drøftet det her seri-